

اعلام آمادگی کارگران کارخانجات تولیدی تهران برای تصرف کارخانه

کمیته هماهنگی (منطقه تهران)

شنبه سیزدهم مهر ۱۳۸۷

«آنچه تا امروز کارخانه را نگه داشته است استقامت و مقاومت ما کارگران است. ما اولتیماتم داده ایم که اگر قرار باشد اقدامی برای راه اندازی کارخانه از طرف "خرسند" (مدیرعامل) انجام نشود خودمان کارخانه را به دست خواهیم گرفت»

کلام فوق بیان شفاف و قاطع اعلام آمادگی کارگران کارخانجات تولیدی تهران برای تصرف کارخانه و به دست گرفتن برنامه ریزی کار و تولید است. این مؤسسه بزرگ تولیدی مدت هاست که جمعیت کثیر کارگران را سرگردان ساخته است. مدیر عامل شرکت طرحی برای اخراج و بیکارسازی وسیع توده های کارگر تنظیم کرده است. او چند بار اعلام کرده است که هر چه زودتر شمار کارگران را به صورت چشمگیر کم می کند و به صد نفر کاهش خواهد داد. بخش دوم طرح و نقشه او چنان که خودش تشریح و تأکید کرده است اخراج کلیه کارگران و انتقال کل سرمایه های کارخانه به حوزه تأسیس ساختمان و بساز و بفروشی است. او می گوید از طریق فروش زمین کارخانه چند صد میلیارد تومان یکر است به چنگ خواهد آورد و این سرمایه عظیم را در پرسودترین حوزه ها از جمله بخش ساختمان سرمایه گذاری خواهد کرد. خرسند مصمم است که همه این طرح ها را یکی پس از دیگری به اجرا گذارد. او به صراحت اعتراف می کند که مشکلات سر راهش فقط برنامه ریزی موفق اخراج کلیه کارگران رسمی دارای سابقه های بسیار طولانی کار است. با انجام این کار بدون هیچ درد سر تمامی کارگران قراردادی را هم بیکار می سازد و سایر بخش های طرح را به اجرا می گذارد. کارگران کارخانجات تولیدی تهران وقوع این رویدادها و اجرای این نقشه ها را به منزله سقوط خویش و کل افراد خانواده هایشان در باتلاق بیکاری و گرسنگی و مرگ ذلت بار ناشی از فقر می بینند. آنان در قبال این توطئه ها و جنایات یکصدا به خرسند اخطار کرده اند که یا کارخانه را راه اندازد و اشتغال همه کارگران را تضمین کند و یا در غیر این صورت خودشان اقدام به تصرف کارخانه و به دست گرفتن برنامه ریزی کار و تولید خواهند کرد.

ما عزم مصمم کارگران کارخانجات تولیدی تهران برای تصرف کارخانه و اداره امور تولید را ارج می گذاریم و تحسین می کنیم. به نظر ما این تنها راه حلی است که اینک در پیش پای کارگران این کارخانه و تمامی کارخانه های دیگر در حال تعطیل قرار دارد. پیشبرد موفق این مبارزه البته در گرو تدارک کافی و تحقق تمامی پیش شرط های لازم است. سازمانیابی شورایی کارگران نخستین حلقه این تدارک است. باید به صورت شورایی خود را متشکل کنیم. تصرف کارخانه بی گمان با تهاجم سبعانه دولت سرمایه داری مواجه خواهد گردید. برای درهم شکستن این تهاجم به نیروی کافی و به حمایت همزنجیران خویش به ویژه در مراکز کلیدی و استراتژیک کار و تولید نیاز داریم. از همین رو باید به سوی کارگران کارخانه ها و مراکز دیگر و در گام نخست کارگران حمل و نقل، نفت، گاز، آب و برق،

خودروسازی ها، معلمان مدارس، پرستاران برویم. باید دست اتحاد همه این همسرنوشتان را فشار دهیم و از آن ها برای پشتیبانی از مبارزات مان استمداد کنیم. باید از آنان بخواهیم که به نوبه خود به صورت سازمان یافته و شورایی و ضد سرمایه داری از ما حمایت کنند. اداره امور کارخانه نیازمند دسترسی به مواد اولیه و وسایل تولید و سایر مصالح کار است. ما باید بتوانیم دولت سرمایه داری را مجبور کنیم تا کلیه این ملزومات را به صورت کاملاً رایگان در اختیار ما قرار دهد. این کار نیز در گرو صف آرای سازمان یافته و متحد و شورایی ما و توده وسیع همزنجیر ما در مقابل سرمایه و برای اعمال قدرت علیه نظام سرمایه داری است.

همزنجیران!

بی تردید موفقیت ما در این پیکار اجباری سرنوشت ساز به عبور از تمامی این گذرگاه های سخت گره خورده است. اما فراموش نکنیم که ما قدرت و ظرفیت این عبور موفق را داریم. ما قادر به حل تمامی این معضلات و تنگناها هستیم. ما می توانیم همه مشکلات را با سرپنجه تدبیر و اراده آهنین طبقاتی، با توسل به قدرت لایزال توده های طبقه خود و بر بستر سازمانیابی سراسری شورایی ضد سرمایه داری خویش حل و فصل کنیم. در پیچ و خم جدال ممکن است دولت سرمایه داری به ما پیشنهاد کند که در قبال تصرف کارخانه و تأمین مواد اولیه و مصالح کار از دولت وام بگیریم. این یکی از بزرگ ترین دام هایی است که سرمایه داران و دولت آن ها بر سر راه مبارزات ما پهن خواهند کرد. هر نوع ابراز تمایل به چنین پیشنهادی در حکم شکست محتوم مبارزه ما خواهد بود. پرداخت بدهی ها با بهره های کلان اصلاً در استطاعت ما نیست. سخن صریح و محکم و مستدل ما در برابر این نوع دام ها فقط این خواهد بود که کارخانجات تولیدی تهران، تمامی سرمایه های آن به علاوه میلیون ها برابر این حجم سرمایه را همه و همه ما تولید کرده ایم. ما خالقان واقعی کل سرمایه ها هستیم. بنابراین، طبیعی است که مصالح و مواد و ملزومات کار که ما خود آن ها را تولید کرده ایم به صورت کاملاً رایگان در اختیار شورای کارگری ما قرار گیرد. پیروزی از آن ماست. این پیروزی ساده و آسان به دست نمی آید. اما به طور قطع امکان پذیر است.

کارگران علیه سرمایه متشکل شویم!

برای جلوگیری از بیکاری، کارخانه های در معرض تعطیل را به تصرف خود درآوریم!

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه تهران)

۱۲ مهر ۸۷

www.hamaahangi.com
hamaahangi@gmail.com